

Sárospatak 10.B

A 10.B osztálykirándulása kezdetben átlagosnak indult. Megkezdődött az utazásunk vonattal, beszélgettünk, zenét hallgattunk. Majd érdekes fordulatot vett mikor Cegléden még az állomás előtt véletlenül leszállt néhány osztálytársunk.

Az egész vonat a mi kiabálásunktól zengett, ahogy próbáljuk visszahívni őket, de késő a jármű elindult. Kívülről nézve a helyzetet bőröndökkel szaladó diákokat egy kis híján szívinfarktust kapott osztályfőnököt láttunk, ahogy próbálja még felhúzni társainkat. Na és persze a nevető diákokat az ablaknál tolongva. A hős kalauz szerencsére behúzta a vészféket és így teljes létszámban mehettünk tovább. Szerintem ebből az esetből sokat tanulhattunk és egy felejthetetlen sztorival gazdagodtunk.

A szerencsi megállóhoz elérve volt lehetőségünk Berecz János tanár úrral elmennünk a szerencsi csokigyárhoz és bevásárolhattunk finomabbnál finomabb csokit. Tanár úr természetesen sok új információval látott el minket, a tanulás sose maradhat el.

Megérkeztünk Sárospatakra a szállásunkra, ami egy nagyon hangulatos hely volt, tele lovakkal és kutyákkal. Sok időnk nem volt a nézelődésre, mert indultunk is az első túránkra.

Egy jó hosszú séta után, ahol a diákok tanúbizonyságot tehetek kitaratásukról elérkeztünk a Megyer-hegyi tengerszemhez. Régen malomköveket bányásztak ott, de most remek kiránduló hely. Nagyon különleges látványt nyújtott, és voltak, akik bevállalták a Via Ferratát is, hogy a sziklákon járassák körbe.

2. napon ellátogattunk a sárospataki nagykönyvtárba majd a Rákóczi-várba. Ott egy tárlatvezetés során körbe jártuk a Vöröstornyot és megnéztük a múzeumi részleget. De mivel kivételesen csendes és illemtudó osztály vagyunk ajándékba ingyen megnézhetünk egy ideiglenes kiállítást is. Onnan az ágyúöntő műhelybe mentünk át és mint kiderült oda is eljutott a

jóhírünk.

Következő úticélunk a Magyar Kálvária megmásítása volt. Egy nagyon szép erdőn átvezető köves út vitt felfele, ahonnan gyönyörű kilátás tárult elénk. Főleg mikor felértünk a csúcsra, ahol Szent István síremlékét is megnéztük.

Utolsó megállónk a Magyar Nyelv Múzeuma volt Széphalmon. Sajnos nem maradt sok időnk ott, mert ment a buszunk, de azt kevés időt is nagyon élveztük az interaktív feladatokkal.

Szállásunkon este kutya paradicsomba találtuk magunkat és játszottunk a sok szeretetével és cukisággal. Sokat beszélgettünk, társasoztunk és sokkal szorosabbra fűztük barátságainkat.

3. napunk már csak az utazással telt és hogy kipihenjük az élményekkel teli osztálykirándulásunk fáradalmait.

Magyar Kálvária

Megyer-hegyi tengerszem